

Obyčajná práca a ako ju posväcovať (II): Klobúky

Donata je návrhárka klobúkov v známej dielni v Ríme. Mnohé z jej návrhov sa používajú v medzinárodných filmových produkciách.

22.04.2021

V mnohých filmoch používajú herci kostýmy, ktorých dôležitou súčasťou je aj pokrývka hlavy. Máme na mysli napríklad široké pirátske klobúky,

korunky, čelenky alebo rôzne historické helmy a prilby.

Práca Donaty spočíva práve v navrhovaní týchto predmetov. Často jej pomáhajú veľkí návrhári z Hollywoodu aj z iných častí sveta: „Po tom, čo som pracovala 15 rokov v svadobnom ateliéri, ma zamestnali v dielni špecializovanej na klobúky,“ vysvetľuje Donata.

Od karnevalových šiat ku svätému Jánovi Pavlovi II.

Čo treba urobiť pre to, aby sa niekto stal módnym návrhárom? Ako aj pri mnohých iných profesiách, pomôcť môže vrodená dispozícia: „Moja matka mala šijací stroj, a už od detstva som navrhovala pre svojich synovcov karnevalové masky,“ hovorí Donata. „Pri jednej príležitosti som išla do Ríma na prázdniny a jedna moja sesternica ma presvedčila, aby som si tam našla

prácu. Videli, že som manuálne zručná, a tak ma zamestnali.“

Mala šťastie, že mohla navrhnuť klobúk pre pápeža Jána Pavla II. V Ríme spoznala aj jednu osobu z Opus Dei, pomocnú numerárku, ktorá sa chodievala kúpať na rovnaké miesto ako Donata. „Priviedla ma do centra Oikia,“ spomína Donata, „kde na mňa veľmi zapôsobilo, keď som tam videla toľko radostných ľudí, ktorí sa snažili byť šťastní tam, kde práve boli, v práci, na svojom mieste. Čoskoro nato som požiadala o prijatie do Opus Dei ako pridružená.“

V tom čase pracovala Donata v kaderníckom salóne s výrobou klobúkov a svadobných šiat a mala šťastie, že pracovala na klobúku pre pápeža Jána Pavla II. Po smrti majiteľa salónu zamestnala Donatu firma Laboratorio Pieroni, kde pracuje doteraz.

Drsný svet profesionálov

Aj keď je to kreatívna profesia, pracovné prostredie, kde sa Donata pohybuje, je veľmi drsné. Je tu veľká konkurencia ako medzi kolegami, tak aj medzi dielňami, pričom plat tiež nie je nič moc. Na druhej strane nie je zvykom, že by odvedenú prácu niekto ocenil, no keď už k tomu príde, ťažko sa zabúda na dojatie, ktoré to vyvolá: „Ako vtedy, keď mi jedna oscarová kostýmová návrhárka pochovalila jeden môj návrh,“ spomína Donata.

„Keď som začala pracovať v novej dielni, neskrývala som, že som kresťankou, a snažila som sa odovzdávať krásu viery svojim kolegyniam. Na oplátku som žala hlavne kritiku,“ priznáva Donata. „Zo začiatku mi tieto komentáre spôsobovali bolesť, no po čase som na to reagovala s úsmevom a neprikladala som tomu žiadnu dôležitosť. Prichádzali však i ťažké chvíle, keď som napríklad našla

obrázok svätého Josemaríu, ktorý som mala položený na pracovnom stole, roztrhaný na kusy, alebo keď sa stratil krížik, ktorý som mala v škatulke a ktorý mi mal byť pripomienkou obetovať svoju prácu na konkrétne úmysly.“

Špendlíčky ruženca

Ako všetci pracujúci ľudia, i Donata robí niektoré činnosti omnoho radšej ako iné: „Páčia sa mi kvety a keď sa majú urobiť kvetiny z látky, napríklad pre dámsky klobúk, zažiaria mi oči.“

V dielni nie sú žiadne okná a svetlo je len umelé, preto sa musí prinášať svetlo z domova: „Snažím sa chodiť každý deň na omšu a viem, že o túto milosť sa musím určitým spôsobom deliť s ostatnými, nie je len pre mňa,“ vysvetľuje Donata. „Robím prácu, ktorá sa mi páči, a snažím sa mať vždy dobrú náladu. Niekedy sa pri práci modlím ruženec: zapichnem

desať špendlíkov do ihelničky a
vyťahujem jeden po druhom pri
každom zdravase.“

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/obycajna-
praca-a-ako-ju-posvacovat-ii-klobuky/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/obycajna-praca-a-ako-ju-posvacovat-ii-klobuky/)
(08.08.2025)